

A KOMMUNIKÁCIÓ TERMÉSZETE

ebben a fejezetben a kapcsolatokról lesz szó. E szó hallatán alighanem a magatok és más emberek között fennálló kapcsolat sejlík fel előttetek, ám ezzel még korántsem merítettük ki a szó jelentését. A kapcsolat fogalma lényegében bármilyen, a tudatosság két pontja között fennálló összeköttetést magában foglal. Például amikor a kristályok világának egy reprezentánsát, vagyis egy kristálydarabot tartotok a kezetekben, megérezhetitek annak élet energiáját. Minden létező rendelkezik valamiféle tudatossággal. Lehet, hogy nem mindenélölény bír az emberihez hasonló öntudattal, ettől függetlenül az élet és tudatosság közé egyenlőségjelet tehetünk. Amikor két tudatpont érintkezésbe lép, kapcsolatot alkotnak egymással. Ha a tudat bármikor, bármilyen módon egy másik tudatot érint, vagy valamiképpen kölcsönhatásba kerül vele, bizonyos értelemben kapcsolat fejlődik ki kettejük között. Ez némiképp kiszélesíti a kapcsolatokat érintő tárgykör terjedelmét, nem igaz? Kapcsolatban álltok például magával a Földdel is. Megannyi eltéphetetlen kötelék fűz benneteket az ásványi-, a növény-, valamint az állatvilághoz. Ha tartasz valamilyen kedves kis háziállatot, kapcsolat szövődik tudatosságok két pontja között. Ha egy Spirituális Tanítóval működtök együtt, egy egészen másfajta kapcsolat épül ki a két tudatpont között. Ha történetesen oly nyitott és szeretetteljes lények vagytok, hogy a Dévával is érintkezésbe léptek, voltaképpen ezt is egyfajta kapcsolatnak tekinthetjük.

Hogyan jön létre, és marad életben egy bizonyos kapcsolat? Azt mondhatjuk, hogy fennmaradását a kommunikáció biztosítja. Két tudatpont összekapcsolódásakor valójában az történik, hogy megosztják egymással saját területet, és energiát közvetítenek egymás között. A kapcsolat természetét tehát az összeköttetés során lezajló energiacserében határozhatjuk meg. Ezért is vehetjük sok hasznát az energiaközvetítés folyamatának a kapcsolatok terén. Világos képet fest arról, hogy egész pontosan milyen fajta energiacserét folytattok egy másik lényvel. Amikor a közvetítésről szóló tudást próbáljuk átadni nektek, igen sokan így kiáltanak fel: Ó, de hiszen én ezt már csináltam! Nem is tudtam, hogy közvetítésről van szó! Mi arra próbálunk megtanítani benneteket, hogy miként hajthatjátok ezt végre koncentrált és céltudatos módon, mely során a kommunikáció minden pillanatában tisztában vagytok azzal, hogy kivel milyen energiát osztotok meg. Ha csoportban végzitek a közvetítés folyamatát, sokkal szélesebb körű kommunikációra nyílik lehetőség, és sokkal több minden válhat világossá a megértés számára. Ha a közvetítés befejeztével mindannyian beszéltek róla, olyasmi is előkerülhet, amiről ti magatok esetleg megfeledkeztek, így a Spirituális Tanítókkal eltöltött este után nagyon is tisztában lesztek vele, hogy közöttetek milyen természetű érintkezés zajlott. Mi csupán kommunikációtok gyakorlatát szándékozzuk koncentráltabbá és tudatosabbá tenni. A következőkben valóban a másik emberrel fennálló kapcsolatok kérdését fogom a középpontba helyezni, ám biztos akartam lenni abban, hogy megértettétek: amiről beszélünk, az lényegében éppúgy vonatkoztatható a tudatosság két pontja között lezajló bármiféle energiacserére.

A kommunikáció igen sok fajtája a tudatosság hiányában folyik, s ezáltal persze rengeteg tudatosságot nélkülöző kapcsolat kötődik itt a Földön. Úgy vélem, mindannyian kezdték felfedezni azt, hogy más emberekkel sokszor olyasféle kommunikációt folytattok, aminek úgyszólván nem is vagytok tudatában. Lassan kezdetek ráébredni arra, mit is jelent a testbeszéd, s kezdték felismerni az auramezők természetének fontosságát is. Közületek már igen sokan tisztában vannak vele, hogy milyen közlékenyek az emberi energiák; az ember egészségi állapotáról árulkodnak, s érzelmeit tükrözik. Lassan valamennyien tudatossá váltok olyan kapcsolatokat illetően, melyeket mind ez ideig pusztán tudatalatti szinten éltetek meg. Rendkívül fontos, hogy e kommunikációkat a tudatalatti mélységből a céltudatosság és

koncentrálttság szintjére emeljük, még hozzá olyképpen, ahogyan az energiaközvetítés folyamata során járunk el. Gyakran olyan módon létesítetek kapcsolatot egy másik emberrel, hogy még csak nem is tudtok róla, hogy köztetek valójában kommunikáció zajlik; nem vagytok tudatában annak, hogy válaszokat küldenek tudattalanul hozzájuk intézett kommunikációs jeleitekre. Olykor meglehetősen furcsának találjátok a másik ember válaszreakcióit. Amikor például egy társasági összejövetel alkalmával egy emberekkel zsúfolt terembe léptek, nem mindig vagytok tisztában vele, miért viselkednek egyesek baráti melegséggel irántatok, noha eddig még sohasem találkoztatok, s miért okoznak bosszúságot mások, jóllehet még soha nem kerültetek kapcsolatba velük azelőtt.

Először is be kell számolnom arról, hogy már a terembe lépésetek pillanatától fogva kommunikációt folytattok a jelenlévőkkel. Már hosszú ideje érintkeztek a benneteket körülvevő világgal, s bár tudattalanul, kapcsolatokat építetek ki vele. A dolog ezen a ponton kezd igazán érdekessé válni. Az egyetlen kommunikációs szint, amelyen az emberek itt a Földön tudatos módon érintkeznek egymással, kizárólag az Én személyes ego-szintjétől a másik ember ego-szintjéig terjed. Ám közületek már igen sokan ráébredtek arra, hogy a kapcsolatoknak léteznek más fókuszpontjai is. Valamennyien rendelkeztek fizikai-, érzelmi-, mentál-, és spirituális testtel, valamint lélekkel, s az Énnek léteznek további más síkjai is, amelyek egyelőre még ismeretlenek számotokra. Tudtatok-e arról, hogy amikor egy másik tudattal kerültök kapcsolatba, valójában az összes létező szinten kommunikáció zajlik? Már rendelkeztek némi ismerettel a testbeszédet illetően. Voltaképpen ezzel kezdődik annak felismerése, hogy fizikai testetek miként folytat párbeszédet egy másik személy fizikai testével. Amint egyre tudatosabban észlelitek mások felétek áradó érzéseit, arra is kezdtek ráébredni, hogy még a fizikai test is bocsát ki a szem számára nem érzékelhető üzeneteket. Ha egy agyonhajszolt ember közelében tartózkodtok - noha nem feltétlenül elegyedtek szóba vele - egy bizonyos szinten érzékelhettek az izmaiban lévő csomókat és az idegeiben vibráló feszültséget. Ez esetben tehát fizikai szinten folyik kommunikáció.

Természetesen emocionális szinten is kiterjedt érintkezési felületen mozogtok. Még a földi emberek is kezdik felismerni azt aényt, hogy létezik valami olyasmi, mint egy másik ember érzelmi töltésének átvétele. Magatok is megtapasztalhattátok már ezt, amikor egy olyan szobába léptetek, ahol egy rosszkedvű ember tartózkodott. Először megpróbáltátok felvidítani, emocionális teste azonban a maga módján mindvégig üzenetekkel bombázza a tiéteket, s talán azt közli velem, hogy oly borzasztóan lehangoló az egész világ. Ha mentális testetek nem elég erős, néha ekképpen válaszol: „Hát, tudod, igazad van. Valóban borzalmas az egész, nem igaz? Tudom mire gondolsz. A minap én is pontosan ugyanígy éreztem.” Mindez jóval a személyes ego szintjének tudatküszöbe alatt történik, s magatokban csupán azt észrevételezitek, hogy valamilyen ismeretlen oknál fogva a lehangoltság érzése kezd eluralkodni rajtatok.

Már a mentális szinten zajló kommunikáció sem ismeretlen a Földön. Bizonyára hallottatok már a telepátiairól. Ennél azonban jóval többről van szó. Az emberek mentális teste az érintkezés során mindvégig kommunikál egymással, a legtöbbször bármiféle tudatosság nélkül. Egész idő alatt gondolatokat irányítanak oda-vissza, miközben a személyes ego ebből egy szót sem fog fel. Ilyesféle gondolatáramlásra utalok: „Már megint itt jön ez az idegesítő alak. Tudod, ha nem volnék ilyen úriember, jól megmondanám neki, hogy valóban mint gondolkodik róla” vagy „Itt jön ez a kellemetlenkedő alak. Az isten szerelmére, bárcsak lakatot tenne végre a szájára!”. Tudtatok-e arról, hogy az adott személy mentális teste igen tisztán veszi az üzenetet? Nyilvánvaló okokból valami hasonlóan nyers dolgot jelez vissza. Mindeközben a személyes ego fennhangon ezt mondja ki: „Ó, de örülök, hogy újra látlak!

Ezer éve nem találkoztunk. Épp a minap tűnődtem el rajta, vajon mi lehet az én jó barátommal."

Mi történik valójában? Ezeken a különböző szinteken a kommunikáció jobbra teljesen öntudatlanul zajlik, következésképpen zavar támad a kapcsolatban is. Bizonyára mindannyian ismertek olyan embereket, akik rendkívül kedvesek hozzátok, s mindig előzékenyek veletek szemben, mégsem éreztek egy szemernyi hálát sem irántuk. Néha ez azért alakul így, mert mentális testük ekképpen folytatja monológiáját: „Én mindig csak adok és adok ennek a hálátlan embernek, ám vissza soha nem kapok tőle semmit. Szerencsés, hogy olyan barátja lehet, mint amilyen én vagyok. Szerencsésnek mondhatja magát, hogy egyáltalán kedvelem őt". Mentális testetek pedig így válaszol: „Ugyan, kérlek, megtarthatod magadnak a képmutató kedvességedet!" Tudatos szinten azonban csak mosolyogtok, és ezt mondjátok: „Ő köszönöm kedvességedet. Igazán nagyra értékelem. Igazán annyi csodálatos dolgot tesz. értem." Azután mindketten meglehetősen kellemetlen érzéssel távoztok. Mindaddig, amíg a különböző szinteken ilyen ellentmondásos természetű érintkezés zajlik, csupán a személyes szintű interakciónak vagytok tudatában, melyek nem igazán látszanak megegyezni kellemetlen érzéseitekkel.

Természetesen spirituális testeitek is létrehoznak kommunikációs kapcsolatokat, mihelyst elég fejletté válnak ahhoz, hogy érintkezésbe léphessenek egymással. Ez rendszerint nem a fizikai fejlődés korai szakaszában történik meg. Ebben a stádiumban még nem mehet végbe széles körű érintkezés ezen a szinten. Ha egy lény fejlődésében a tiétekhez hasonló evolúciós fokra lép, spirituális teste kiterjedté válik, s általában mintegy egy-másfél láb távolságra terjed túl a fizikai test körvonalain, némelyeknél azonban jóval nagyobbra növekszik ennél. Ha csoportos meditáción és közvetítésen vesztek részt, spirituális testetek meglehetősen aktívvá válik, és, nagyon is tudatában van a beérkező energiáknak. Elénk interakcióba bocsátkoznak egymással valamint a Spirituális Tanítókkal. Izgatottságukat és örömeiket rendszerint a bennetek felszínre törő expanzió és eltökéltség érzéseként élik meg.

A lélek kibontakozásával kommunikációs képességei is kifejlődnek. Gondolom, tisztában vagytok azzal, hogy a lelkek a maguk szintjén mindvégig kapcsolatban állnak egymással. Ugyancsak közlékenyek találom őket, minthogy rendkívüli módon szeretnek kommunikálni, és igen jól ismerik egymást. Vajon miért lelkesednek annyira az egymással folytatott párbeszéd iránt? Én két okát találtam ennek. Először is, a lélek olyan tudatszinten létezik, melyen világosan és félreérthetetlenül tárul a szemük elé az a tény; hogy valamennyien ugyanannak az Egységnek vagyunk a részei. Ennek átélését célozza a következő fejezetben ismertetett „Tanácsterem" gyakorlat. E gyakorlattal oly mértékben egységes kommunikációt szándékozunk létrehozni tudatosságotok minden része között, hogy azok egy idő után ne érzékeljék különállónak önmagukat. Rá kell ébredjenek arra, hogy mindannyian ugyanazon egész, vagyis az Én részét képezik. Az Egység megtapasztalása a kommunikáción keresztül valósul meg. A Forrásból kiáradó életszikrák a szeretetteljes érintkezés révén mindenkor saját teljességükben ismerik fel egymást.

Másodszor a lélek azért rajong az interakcióért, mert lényegében ezen a módon vagyunk képesek önmagunkat kibontakoztatni. Gondolkozzatok csak el ezen egy pillanatra! Hogyan is lehet az, hogy a fejlődés a kommunikáció által valósul meg? Az evolúció egymást követő lépcsőfokai bizonyos tapasztalatok megszerzése révén látszanak felépülni. Vajon mi köze lehet mindennek a kommunikációhoz? Nos, egy-egy élmény átélését, tapasztalat megszerzését valójában kommunikációnak tekinthetjük. Talán egy másik személlyel, a Földdel, az

állatvilággal vagy esetleg egy magasan a Föld felett álló tudatszintről származó lényvel kapcsolatban szereztek bizonyos tapasztalatokat. A másokkal kapcsolatos élmények átélése voltaképpen abban áll, hogy saját energiáitokat e lények, helyek, események energiáival közös szálakra fűzitek, melyek mindegyike rendelkezik valamiféle tudati mozgással, mivel a Forrás élettereje táplálja őket. Ha magatokat egy kicsiny, elszigetelt kamrába helyeznétek, ahol egyáltalán nem nyílna lehetőség arra, hogy egy másik tudatossággal kölcsönhatásba lépjeteek, úgy vélem, az evolúció szempontjából némiképp visszamaradnátok a fejlődésben, mert nem volnátok képesek kihívást jelentő élményeket átélni, s ezáltal tapasztalatokat szerezni, hogy kibontakoztassátok lényeteket.

Igazán kedvemre van, ha a kommunikációs mintákról beszélhetek, mivel véleményem szerint lényegében erről szól a Forrás nagy Terve. A Terv, melyet oly gyakran szóba hozok, a kommunikáció többszintű fejlődési fokainak sorozata. A Terv egyetlen hatalmas élő tudathálózat, mely kommunikációs csatornáin keresztül lép érintkezésbe az egyes részeivel. A kommunikáció azt az eljárást foglalja magában, amelyet a Forrás választott önmaga kiteljesítésére, és ti, lévén a Forrás részei, saját kapcsolataitokon keresztül bontakoztatjátok ki Éneteket. Ez rávilágít arra, miért is van akkora jelentősége a kommunikációnak: fejlődésetek függ tőle, s gondolom, szeretnétek a lehető legjobban megoldani.

Mint tudjátok, a Földön az érintkezésnek számos olyan formája is van, ami nem jelent túl nagy örömet számotokra. Ha vitába keveredtek szomszédotokkal, s köveket kezdtek hajigálni egymás felé, interakciótok természete aligha kelti bennetek azt az érzést, hogy az érintkezés révén valóban sikerült kiteljesednetek. Ha kapcsolatot kerestek más emberekkel, ám úgy tűnik, ők mindenhol keresztbe tesznek nektek, ahová csak léptek, bajosan érezhetitek, hogy lényetek szabadon kibontakozhat - legalábbis amíg problémátok megoldást nem nyert. Azt hiszem; ilyen esetekben mindannyian azt mondjátok magatoknak: „Jó lenne, ha az emberek felhagynának azzal, hogy minduntalan kereszttezzék az utamat. Az szeretném, ha megértenék, hogy ki is vagyok valójában, s szeretettel, tisztelettel viseltetnének irántam.” Néha pedig ez jár a fejetecken: „Jó lenne, ha az emberek nem ilyen szörnyű módon kommunikálnának velem. Ha csak így képesek érintkezni velem, jobb, ha odébb állnak.” Ha fontolóra veszitek, hogy a kommunikáció lényegében a tudatosság két pontja között létrejött bármilyen kontaktust magában foglal, könnyen beláthatjátok, hogy frusztrációtok túlnyomó része a helytelen kommunikációból fakad.

Volna egy javaslatom. Észrevételem szerint a Földön elsajátított kommunikációs metódus általában pusztán az egótól egóig terjedő érintkezést takarja. Márpedig ezt tekinthetjük talán a legkevésbé hatékony szintnek. Úgy vélem, jórészt ez az oka annak, hogy legtöbb kapcsolatokban nem leltek túl sok örömet. Az összes rendelkezésre álló kommunikációs szintet tekintetbe véve a lélek síkját találom a legkielégítőbbnek az érintkezés minőségének szempontjából. Ennek egyik okát abban vélem felfedezni, hogy a lélek nem rejt álarc mögé semmit. A léleknek nincsenek titkai. Miért kellene bármit is elrejtenek bárki elől? Ennek csupán egy okát találtam: kizárólag félelemből. Ha sorra veszitek azokat a dolgokat, melyeket nem szívesen vennétek, ha mások felfednének, azt hiszem, egyet fogtok érteni velem abban, hogy a félelem húzódik meg valamennyiük mögött. Attól tartotok, hogy ha a titokra fény derül, az emberek visszaélhetnek velem, kinevethetnek érte, vagy visszautasításban lesz részetek miatta. A titkok egytől-egyig a félelemben gyökereznek. Amint megfigyeltem, a léleknek nemigen vannak félelmei, hát titka sem túl sok akad. Rendkívül nyitott, szeretetteljes, és rendkívüli módon élvezi a másokkal való érintkezést. És mindig igazat mond. Olykor talán nem értitek pontosan, hogy mit is szeretne közölni veletek, ám higgyétek el, kizárólag az igazságot próbálja meg átadni nektek, miként ő látja azt saját szintjéről nézve.

Van még valami, amit igazán kedvelek a lélekkel kapcsolatban. Mindig szeretetteljes. Még ha keserves igazságot kell is a tudomásotokra hoznia, a legfinomabban jár el, s szavai mindenkor a szívéből szólnak hozzátok. Telve van fényességgel, következőképpen sohasem érint sötétség benneteket, ha összekapcsolódtok vele. Amikor sorra veszitek azokat a tényezőket, amelyeket zavarónak ítélték a másokkal való kapcsolataitok terén, rá kell ébrednetek arra, hogy a megoldás a lélektől lélekig terjedő kommunikációban rejlik. Azt javaslom, a személyes érintkezések során felmerülő problémák kulcsát más emberek lelkének megismerésében keressétek. Kérdés persze, hogy miként fogjatok hozzá. Nos, minthogy saját lelketek úgymond jóbaráti viszonyt tart fenn a többi lélekkel, s mivel ti magatok is érintkezésbe léptek saját lelketekkel, úgy vélem, ő képes volna elrendezni a magasabb szintű interakciókat köztetek és más emberek között. Olyan ez, mintha egy csodálatos embert pillantanátok meg egy összejöveteleken, s szeretnétek szóba elegyedni vele, ám úgy vélték, ez nem volna illendő, hiszen személyesen még nem ismeritek. Találatotok kell egy közös barátot, aki hajlandó bemutatni benneteket egymásnak. Ezután már kezdetét veheti a kommunikáció. Tehát mindössze annyi történik, hogy megkérjük lelketeket, hogy ismertessen össze a többiekkel. Ami azt illeti, egészen jól működik.

Lehet, hogy néhányan azt mondják maguknak: „Nos, mindez nagyon szép, csak hogy nekem idelelni vannak problémáim ezekkel az emberekkel, nem pedig ott fönny. Ha felkerülnék oda, alighanem megkedvelném őket, most azonban nem egészen így fest a dolog.” Az energiák médiumaként képesek vagytok lehozni a magasabb vibrációs szintekben gyökerező igazságokat, s rögzíteni tudjátok azokat mindennapi életetekben. A tudást, a megértést, a türelmet, az együttérzést magatokkal hozhatjátok világotokba a dimenziók sűrűjén keresztül. Mint tudjátok, ehhez a négy test működésének harmonizálására van szükség. Ha valamennyien a lélekhez igazodnak, s vele összhangban funkcionálnak, a lélek szintjén fogant igazságot beépíthetik interakcióikba, cselekedeteikbe.

Ha az Én minden szintje egymással egyetértésben, s a lélekkel teljes összhangban működik, az Én egészként funkcionálva csupán egyetlen, a többi részegységgel összecsengő üzenetet fog továbbítani más emberek felé. Mind fizikai, mind pedig emocionális, mentális és spirituális szinten ugyanaz a lélek által sugalmazott üzenet nyilatkozik meg. Egy kis idő elteltével az emberek kétségkívül úgy fognak gondolni rátok, mint rendkívül összefogott és egyenes személyiségre. Eltűnődtek-e már azon, hogy vajon egy minden tekintetben kifogástalan elgondolás néha miért nem látszik meggyőzően hatni más emberekre? Ez rendszerint azért következik be, mert lényetek egy része a maga sajátos módján valami egészen más álláspontot közvetít feléjük. Amikor azonban minden síkon ugyanazt az információt jeleníti meg, az adott személyekhez valóban eljut a nekik szánt üzenet; s ha ez az üzenet a legmagasabb szintről táplálkozik, tehát tiszta, szeretetteljes és létteli igazságot hordoz, semmiképpen sem fog ellenkezést, megvetést kiváltani, s visszautasításban sem lesz részetek miatta. Egyszer-máskor persze előfordulhat, hogy melléfogtok, ám ez pusztán azért fordulhat elő, mert a személyiség síkja nem tudja miként kezelni az igazságot, amelyet lelke irányított felé a ti lelketek közreműködésével.

Úgy vélem, a lélekkel való érintkezés elősegíti, hogy együttérzéssel, szeretettel és türelemmel fordulhassatok embertársaitok felé, akár a személyes ego szintjén is. Megesik, hogy a másik ember lelke valami olyasmit beszél el róla, amiről eddig nem volt tudomásotok, ami kiváltja együttérzéseket irányában, így aztán képessé váltok arra, hogy másként szemléljétek, és mélységeiben megértsetek azokat a zavaró tényezőket, amelyek

azelőtt elszomorítottak benneteket vele kapcsolatban. Előfordul, hogy egészen különleges bánásmódban részesítetek egy-egy embert, mivel világosan látjátok helyzetüket, valódi lényüket, s ismeritek a cselekedeteik mögött meghúzódó indítékokat. Ha érintkezésbe léptek lelkükkel, talán ráébredtek arra, hogy valójában sohasem értettétek meg érzéseiket, ahogy saját valóságukról alkotott felfogásukat sem. Ha így tesztek, többé már nem esik nehezetekre a helyükbe képzelni magatokat, s együtt érezni velük. Alkalmanként olyan érzések támad, hogy az emberek ellenségesen viselkednek veletek szemben, következésképpen ti is támadóan viszonyultok hozzájuk. Azután, a lelkükkel folytatott párbeszéd rávilágít arra, hogy ellenséges hozzáállásuk mögött magányosság és félelem lapul, s a kellemetlen helyzettől ily módon remélnék szabadulást. Ezután már aligha fogjátok szükségét érezni, hogy ellenséges magatartást vegyetek fel velük szemben. Néha legszívesebben jól megráznátok őket, mondván: „Nézd, ez nem a legjobb módszer arra, hogy belopd magad a szívembe!” Mindenesetre többé már nem kell tartanotok attól, hogy kellemetlen automatikus válaszreakciókat váltanak ki belőletek.

A folyamat igazán egyszerű. Olyan, mintha lelketek a telefonközpontos szerepét vállalná magára. Feltárcsázzátok a kívánt számot, ő pedig létrehozza az összeköttetést.

Már beszéltem arról, hogy akaratotok és szándékotok erejének óriási jelentősége van; s arra is utaltam, hogy akaratunkat igazán nem nehéz összpontosítani. Néha már egy gondolatban megfogalmazott kijelentés is elegendőnek bizonyul. Azt szeretném, ha kíválasztnátok egy személyt, akivel világos és hatékony interakciót kívántok folytatni. Talán az lenne a legjobb, ha olyasvalakire esne a választásotok, akivel nem igazán sikerül nyílt, egyenes és őszinte kommunikációs kapcsolatot kialakítanotok. A következő gyakorlatnak olyan esetekben vehetitek a legnagyobb hasznát, ha az adott személlyel az ego szintjén képtelenek vagytok hatékony érintkezési felületet létrehozni. Azonkívül meg kell határoznotok a témát, amiről beszélni szándékoztok vele. Ne feledjétek, hogy amikor a másik személy lelkével folytattok párbeszédet, konfliktushelyzet kialakulása szóba sem jöhet. Ez minden bizonnyal meglepetésként ér majd néhány embert. A személyiség síkján megnyilatkozó gyűlölködés ellenére a lélek szintjén az interakciók mindig szeretetteljes légkörben zajlanak. A lelkek mindenkor szeretettel fordulnak egymás felé. Még ha egy meglehetősen ellenséges személyes szinttel van is dolgotok, ne ellenséges lélekre számítsatok, mert úgysem azzal fogtok találkozni. A gyakorlat során se feledkezzetek meg arról, hogy csupán az ego síkján támadnak nehézségeitek, és sohasem magával a lélekkel kerültök összetűzésbe. Mindig tartsátok szem előtt, hogy itt két különböző tudatszintről van szó.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmeteket, mielőtt belevágunk a gyakorlatba. Tisztában kell lennetek azzal, hogy ha egy kapcsolatban nehézségek merülnek fel, azért sohasem pusztán az egyik felet terheli felelősség, s azt hiszem, azt is be kell látnotok, hogy valamiképpen magatok is akadályozzátok a hatékony kommunikáció kibontakozását. Ne feledjétek, hogy lelketeken keresztül a másik személy lelkével léptek kapcsolatba, s ha dühösen vagy ingerülten reagáltok, a személyes szintetekre hullotok vissza. Ha valamiféle bosszantó és nyomasztó tényezőt észleltek felbukkanni a párbeszéd során, próbáljátok meg féken tartani érzéseiteket, miközben magatokban a következőket mondjátok: „Lelkem, kérlek segíts, úgy érzem némiképp meggyengült a kapcsolat.” Azután képzeld magad elé, hogy a lélek fényességébe burkolózva visszatérsz a magasabb szintekre.

Jól tudom, hogy olyan embereket tisztelhetek bennetek, akik hajlandóak felelősséget vállalni kapcsolataikért. Máskülönben személyes szintetek felől közelítenétek meg a

kommunikáció kérdését mondván: „Én mindenben a megfelelő módon járok el. Magam is tudom képviselni a saját érdekeimet. Nem szükséges nekem a lelkemmel társalogni. Nincs énvelem semmi gond. Kizárólag a másik személy a hibás", ti azonban tisztában vagytok vele, hogy a kommunikációban támadt nehézségeiteket egyfelől magatoknak köszönhetitek.

/Vivamus – B. Burns: Spirituális csatorna – részlet/